

[Grethe Philip.]

sidder glemt under usselige vilkår. Vi må altså kort sagt gå ind i en opsøgende virksomhed. Vi hører stadig væk om beskæmmende eksempler på mennesker, der tilsyneladende uden kendskab til de hjælpemuligheder, samfundet giver, og uden at man fra det offentlige kommer dem i møde og får kontakt med dem, henlever en kummerlig tilværelse. At vi sætter kraftigt ind på at bevare de ældre længst muligt ude i egne hjem, hvor forholdene gør det muligt, betragter jeg også som en hovedmålsætning.

Omsorgsloven trængte til revision i lys af erfaringerne. Jeg er enig i, at vi nu må foretage en hel del ændringer, men vi må også sikre under udvalgsarbejdet, at det sker i en rimelig koordinering med overvejelserne i socialreformkommissionen om en ny bistandslov, der jo til sin tid skal omfatte hele dette område. Det må også ske i god sammenhæng med retningslinjerne i den nye sociale styrelseslov.

Derfor er det måske noget af et spørgsmål, hvor meget vi skal haste med at få lovforslaget vedtaget. Jeg er enig i selve principperne i de foreslåede ændringer. Det gælder ændringen og forbedringen af refusion til kommunernes omsorgsarbejde, dér, hvor det direkte tager sigte på at medvirke til, at pensionisterne kan blive længere i deres egne hjem.

Jeg og andre ordførere for det radikale venstre har peget på ved flere lejligheder, at det var meget uheldigt, at man gav en relativt høj refusion til plejehjem, fordi man derved opmuntrede til en særlig kostbar hjælpeform, nemlig plejhjemshjælpeformen, på bekostning af initiativ på andre områder, der både for den enkelte og for samfundet ofte vil være både mere ønskelige og mere hensigtsmæssige. Jeg er altså enig i, at der sker en tilnærmelse af refusions-satserne. Noget andet er, hvor selve refusionsniveauet skal lægges. Jeg mener, dette må ses i en større sammenhæng i hele byrdefordelingsperspektivet. Under alle omstændigheder er det meget vigtigt, at de planlæggende myndigheder også kommer til at bære en væsentlig del af den økonomiske byrde.

Jeg ser med glæde, at man nu går mere ind for at støtte pensionister i kollektivboliger og andre former for beskyttede boliger. Her ligger et stort nyt felt, som bør opdyr-

kes, og hvor vi må håbe at kommunerne i større udstrækning end hidtil vil tage initiativer.

Jeg har længe været af den opfattelse, at der burde oprettes overenskomst mellem kommunerne og samtlige private plejehjem, uafhængigt af hjemmets størrelse. Langt de fleste plejehjem yder en god indsats, men vi ved, at der er sorte får imellem — ofte på grund af dårlig økonomi eller manglende kvalifikationer hos plejepersonalet. Gennem overenskomst vil vi nu få langt bedre kontrolmuligheder med alle hjem både til sikring af forholdene i hjemmene og til vejledning for hjemmene, som derigennem kan blive til større fordel for beboerne.

Jeg vil gerne her henvise til fhv. amtslæge Lauritzens store plejhjemsundersøgelse, der med al tydelighed viser, at vi stadig har nogle helt uacceptable private plejehjem, og at man også rundt omkring på aldershjemmene finder afdelinger, hvor man modtager et meget tungt klientel uden at have de fornødne forudsætninger til at give dette klientel acceptable forhold. Også det må vi se nærmere på.

Visitationen til plejhjemmene er en af hovedhjørnestenene i hele plejhjemssektoren. Der er almindelig enighed om, at der tiltrænges visitation ved et samarbejde ud fra såvel sociale som ud fra lægelige hensyn. Visitationen må nødvendigvis blive mere effektiv end nu. Det springende punkt er, hvordan kommuner og amter skal gå ind i billedet. Jeg mener, at vi her står over for et spørgsmål, som vi meget nøje må gennemdrøfte i udvalget, bl. a. i lys af de overvejelser, der netop for tiden gøres i socialreformkommissionen i samarbejde med de kommunale organisationer.

Så kommer jeg til spørgsmålet om planlægningen af plejhjemsforsorgen. Ifølge lovforslaget skal amtsplejeudvalg gøres obligatoriske fra den 1. april 1973. Jeg kan sige, at dette forslag ville jeg umiddelbart have tiltrådt og været særdeles glad for i 1968, da vi drøftede omsorgsloven. Men det er et spørgsmål, om det er rigtigt i dag. Jeg mener, vi bør se det i relation til den nye sociale styrelseslov fra 1970. Ifølge styrelsesloven er der nu i alle amter nedsat et social- og sundhedsudvalg, og en administration i tilknytning hertil er under opbygning. Ifølge styrelseslovens § 11 er det tanken, at